ORIENTĂRI

PENTRU LEGIONARI

Anul IV No. 41 ERDING/BAVARIA Februarie 1961.

PENTRU ADUCERE AMINTE

12 Februarie 1937 - In prezenţa Căpitanului are loc jurământul gradelor legionare, pe trupurile lui Moţa şi Marin, în Biserica Sf. Ilie Gorgani : „Deaceea veţi jura că aţi înţeles, că a fi elită legionară, în limbajul nostru nu înseamnă numai a lupta şi a învinge, ci înseamnă : permanenta jertfire de sine în slujba neamului, că ideia de elită este legată de ideia de jertfă, de sărăcie, de trăire aspră şi severă a vieţii, că unde încetează jertfirea de sine, acolo încetează elita legionară".

13 Februarie 1937 - Inmormântarea la Casa Verde a mucenicilor Moţa şi Marin, într'un cadru de mare solemnitate, la care au participat zeci de mii de Români din toate părţile.

I - RĂSCUMPĂRAREA...

Insfârşit, neamului acesta de oameni umiliţi, i s'a răscumpărat umilinţa. Zarea s'a deschis deodată, străpunsă ca de-o suliţă de soare. Orbecăiam şi iată-ne în lumină. Eram apăsaţi şi iată-ne liberi. Inchirciţi mai eram şi în nimicnicie şi iată-ne în slavă.

Slava, slava românească, lumina aceea nepământeană, pe care fervoarea viziunii noastre legionare o proecta doar departe, în viitor, care revărsată asupra neamului acesta obidit, din incandescenţa celor mai sfinte şi mai îndârjite ale noastre dorinţe - iat-o, deodată, fărâmând porţile întunericului, coborînd peste sufletul neamului românesc, ca o aureolă.

Incordarea de viaţă la care s'au ridicat ei - dacă ne depăşeşte pe noi, vorba noastră, gândul nostru şi depăşeşte toată istoria românească - apoi depăşeşte prin acelaş salt tot sufletul de azi al lumii.

Insfârşit, neamului acesta de oameni umili, i s'a răscumpărat umilinţa. Deacum nu ne mai simţim legaţi de picioare, apăsaţi de moştenirea mediocrităţii noastre. De acum suntem liberi şi totul e dela început. Mediocritatea şi păcatele de 1000 de ani ale istoriei noastre au fost răscumpărate. Şi e ca şi cum n'ar fi fost niciodată. Ceva biblic, ca o venire de Messia, s'a întâmplat cu neamul nostru. Deacum toate sunt dela început : curate, nesfârşite. De acum ne sunt iar deschise zările. De acum înainte putem face multe, putem face totul. De acum, prin Moţa şi Marin, începe marele început.........

... Puiu V. GÂRCINEANU

Am reprodus jurământul legionar şi "Răscumpărarea" prin jertfa Moţa-Marin, scrisă de unul dintre elementele cele mai dotate ale generaţiei noastre, martirizat la Ciuc, spre a vedea cât de mare este rătăcirea acelor legionari, care, după ce s'au etalat în jurul Căpitanului în vremurile bune, s'au retras în comoditatea îmbuibării, dacă nu s'au pus chiar în slujba Zeului întunericului. Pentru aceşti sperjuri, jurământul legionar va deveni un stigmat şi un blestem ce îi va urmări până dincolo de mormânt! Fiindcă şi-au bătut joc de o credinţă pentru care atâţia camarazi s'au jertfit şi se jertfesc.

===

II - ORIENTĂRI INTERNE

1) - METODE VECHI. Unii camarazi ne-au întrebat ce credem despre apelurile şi manifestele care circulă dela o vreme în legatură cu „ţinerea unui congres legionar" sau „instituirea Tribunalului Legiunii" etc. In mod precis nu s'ar putea spune nimic, atâta timp cât aceste manifeste sunt anonime sau semnate cu denumiri generice ca „Grupul de iniţiativă pentru un congres legionar" sau "Un mănunchiu de legionari veterani al lagărelor şi închisorilor", etc.etc. Căci s'ar putea de pildă, ca în loc de "legionari veterani ai lagărelor" să fie, în realitate, „nişte venerabili ai hrubelor". Deasemenea, locul de provenienţă nu înseamnă nimic: unul din aceste manifeste, remarcabil prin specificul stil de agent provOcator, poartă stampila poştei dela Roma. Dar aceasta nu exclude (poate chiar implică) ca manifestul în chestiune, să fi fost conceput la Pankow şi apoi difuzat printr'un agent de mare încredere, aciuiat în Capitala Italiei. Oricum, anonimatul acestor circulări-manifeste, care deszice esenţa legionară, arată în cazul cel mai bun, că este vorba de inşi lipsiţi de curajul răspunderii. Sistemul polemicilor orchestrate însă, este un sistem brevetat de "Ocultă", pentruca manevra derutării să fie mai învăluită. Sunt metode vechi pe care veterani adevăraţi ai lagărelor şi închisorilor le-au identificat de mult. Infierând nişte manifeste calomnioase, inspirate de aceeaşi ocultă, care circulau într'un moment greu pentru Mişcare (Ianuarie 1938) şi semnate ca şi acum "Un grup de legionari", Căpitanul scrie printre altele : „....Este cunoscută de toată lumea campania de minciuni, de calomnii, de uneltiri de care a fost însoţită Mişcarea Legionară dela începutul ei şi până astăzi. Când armele teroarei, ale închisorilor, ale provocărilor, ale proceselor, ale loviturilor brutale au încetat de a mai funcţiona, au început să funcţioneze armele calomniei şi ale minciunii"... Aşa a fost soarta Mişcării noastre". (Circ. Nr. 127, pag.240). Atunci Căpitanul a identificat sursa calomniilor (politicienii, oamenii Lupeştii inspiraţi de ocultă). In exil această operaţie este mai grea fiindcă şi influenţa duşmanilor de moarte ai Mişcării se exercită pe mai multe căi, folosind agenţi provocatori recrutaţi chiar din „lepădăturile" sau "secăturile" noastre. Dar, poate, nici nu este nevoie de această identificare. Calomniile, incoerenţele şi intenţia „veteranilor-venerabili" de a produce confuzie, amestacând bunul cu răul, este atât de evidentă, încât se pot înţelege uşor care "nu este prost şi nici de vânzare" . Şi le respinge cu desgust!

2) - PUBLICAŢII LEGIONARE IN LIMBI STRĂINE. Un camarad, care totdeauna se arată zelos ca treburile legionare să meargă cât mai bine, semnalează erorile comise în broşura " La genesi ed il martirio del movimento legionario", editată de Consiliul Conducător în limba italiană. Multe din aceste observaţii ar fi îndreptăţite. Dar numai pentru aceia care nu cunosc condiţiile grele în care se tipăresc broşurile legionare, mai ales în limbi straine. Lipsa de fonduri suficiente (Mişcarea nefiind finanţată de nimeni) spre a putea plăti tiparul, traducători, dactilografi, etc., face ca aceste broşuri să aibă multe greşeli ca cele semnalate. Pe de altă parte, greutatea traducerilor impune uneori folosirea de texte traduse cu alte ocazii, evitând noua versiune care ar fi mai adecvată pentru ansamblul lucrării. Evident, acest neajuns al traducerilor s'ar fi putut înlătura dacă elemente legionare din exil, care şi-au făcut studiile în străinătate şi cunosc temeinic diferite limbi străine , şi-ar fi dat

concursul. Dar aceştia, din comoditate sau alte motive, se cam eschivează, fie nerăspunzând la solicitările făcute, fie invocand pretextul "neincadrării",etc. In faţa acestei situaţii, noi am preferat să publicăm ceva, fie şi imperfect, decât de a tânji după perfecţiune. Am avut însă grijă să prevenim pe cititorul străin - cum am făcut şi în cazul de faţă - că "dat fiind că studiul (tradus) a fost destinat pentru cititorul român,considerat mai iniţiat în problemele propriei sale Ţări, lucrarea se prezintă mai schematică şi mai succintă în ansamblul ei". In acelaş timp am cerut scuze cititorului italian "per tutti gli involontari errori di stile. Datá la scarsitá dei mezzi a nostra disposizione, non abbiamo potuto effetuare una pubblicazione migliore". O bună parte din erorile strecurate se datorează şi faptului că matriţele au fost bătute de o persoană care era puţin familiarizată cu limba italiană, singura care s'a înhămat la această treabă anevoioasă. Evident, dacă zelosul nostru camarad, care este un om deştept, plin de talent, şi în plus "Doctor" (Dottore) al unei universităţi italiene, ar fi dat concursul, multe din erorile semnalate ar fi fost prevenite.Dar se vede că n'a vrut să renunţe la satisfacţia de a le semnala public, fapt care s'ar putea înţelege omeneşte dar nu şi legionăreşte. Mai ales când este vorba de un camarad, zelos ca treburile legionare să meargă "cât mai bine".Dar şi cu aceste neajunsuri - datorită comprehensiunei - lucrarea menţionată mai sus a fost semnalată de publicaţii ca "CIVILTA CATTOLICA",de mare difuziune mondială. "Oculta" a funcţionat mai mult pe plan intern românesc, unde nu numai broşura amintită mai sus, dar şi o altă lucrare ("Spre o democraţie social-creştină") care a trezit interes şi la nelegionari, a fost învăluită în "conspiraţia tăcerii". Dacă la presa politicianistă s'ar putea presupune influenţa "Ocultei", la cea "naţionalistă", care semnalează totul, fără distincţie, trebue să presupunem preocupări mai mărunte. Am insistat asupra problemei "publicaţiilor legionare în limbi străine" nu atât pentru justificare, ci pentru o soluţie mai practică: Consiliul Conducător are de tipărit mai multe broşuri atât în limba română cât şi în limbi străine. Face şi cu această ocazie apel la acei camarazi, care pot contribui băneşte,ca/traducători în limbi străine sau dactilografi, spre a le putea tipări în condiţii cât mai bune. Roagă pe cei doritori să se anunţe la secretariat: HIC RHODUS HIC SALTA! Altfel, cu toate bunele intenţii, critica rămâne sterilă. Căci,cum scrie Căpitanul, nu este nicio glorie să vezi întotdeauna greşelile altora".(Cfrc.p.246)

3) - MEMORIAL LEGIONAR. De curând a apărut în colecţia"Dacoromania" un "Memorial Legionar"cuprinzând în 170 pagini, după o succintă prezentare istorică şi ideologică a Legiunii Arhanghelului Mihail (în limbile română,franceză,engleză ,germană,italiană şi spaniolă),împrejurările în care s'au săvârşit supremele jertfe legionare, cu datele personale a opt sute de legionari căzuţi". Prin traducerile în limbi străine de mare circulaţie (fie şi rezumative) cartea devine accesibilă acelor străini care vor să se documenteze asupra problemelor politice şi spirituale româneşti. Sunt unii care, pornind dela premiza că omul modern este tare grăbit, cred că o carte pentru străini ar trebui scrisă într'un stil uşor şi fără date sau documente împovărătoare. Numai aşa - spun aceştia - s'ar putea capta cititorii străini. Adevărul este că tocmai fiindcă omul modern este grăbit,atenţia lui mai poate fi captată decât numai de marile cotidiane sau reviste, care, organizate în consorţii, ştiu să-l "ciocănească" până când îi impun "opinia" lor. Deaceea cărţile apărute sporadic, într'o

limbă străină - mai ales dacă se bucură de ostilitatea „făuritorilor" de opinie publică mondială - care dețin și monopolul distribuției, sunt condamnate la o circulație periferică. Aceste cărți vor fi căutate mai mult de către aceia care vor să se documenteze. Deaceea, dacă se urmărește un rezultat pozitiv, scrisul legionar în limbi străine trebuie să vehiculeze cât mai mult material documentar genuin, dat fiind că acesta lipsește cu desăvârșire în bibliotecile străine. Prin plasarea cărților traduse la biblioteci publice, institute de cultură, seminare universitare,etc., se oferă surse permanente de documentare pentru oricine vrea să se informeze asupra problemelor românești. In felul acesta Mișcarea Legionară nu rămâne absentă. O soluție mai completa ar oferi-o publicarea unei "Arhive documentare legionare", așa cum proectasem să facem dacă am fi dispus de mijloacele financiare necesare. Deaceea considerăm "Memorialul Legionar" bine venit prin structura documentară ce o are, fiindcă contribuie la împlinirea unui gol. Asemenea inițiative trebuiesc încurajate.

4) CRIMELE ORGANELOR DE STAT. Toată "opinia publică mondială" - dela comuniști și până la democrații-creștini - s'a ridicat ca un singur om și a înfierat asasinarea leaderului african Lumumba,"făcut scăpat" de rivalii săi politici din Congo. Tovarășii comuniști au făcut greve și demonstrații care au mers până la incendieri de consulate și legații. Mai toate parlamentele lumii libere au ținut ședințe solemne, spre a protesta contra "odioasei crime". Dacă într'adevăr crima a fost făcută de organele de stat, ea merită cea mai vehementă înfierare.Legionarii care și-au văzut Căpitanul și sute de camarazi măcelăriți de poliția lui Carol-Lupeasca în lagăre și închisori,înțeleg mai bine ca oricine,cât de mârșave sunt asemenea crime. Se nasc totuși nedumeriri: dece pentru conducătorul african se face atâta zarvă și pentru sutele de deținuți care sunt zilnic lichidați în temnițele comuniste nu se suflă nici un cuvânt în parlamentele așa zisei "lumi libere"? Influența Anticriștilor apare evidentă și în acest caz. Ministrul de externe britanic a calificat asasinarea lui Lumumba "un episod rușinos". Dar acest domn onorabil uită că un guvern britanic a decorat pe sceleratul Carol al II-lea (a se vedea elogiile aduse de W. Churchill în memoriile sale,după masacrarea legionarilor în lagăre și închisori) tocmai spre a-l încuraja pe drumul crimei. Această dublă unitate de măsură în aprecierea aceluiași fapt, este mai odioasă decât însăși crima. In această lumină, toată zarva cu cazul Lumumba apare ca o montare a celor fără Dumnezeu, menită să înnece gemetele victimelor lichidate în temnițele comuniste. Faptul că și demo-creștinii sunt antrenați în aceste manevre diversioniste, arată cât de avansat este procesul de abrutizare. Dar, fiindcă la ordinea zilei este "crima înfăptuită de organele de stat", este oportun de a se releva și crimele făcute împotriva legionarilor. In acest scop poate fi foarte bine folosită cartea "Memorial Legionar".

III - ORIENTĂRI EXTERNE

1) COLABORATORII LUI KENNEDY. - Intr'o notă din "Orientări" (Nov.1960) relevând perspectivele deschise prin alegerea lui Kennedy ca președinte al Statelor Unite,scriam că realizarea lor va depinde în mare măsură de persoanele cu care se va antura. Dat fi contrastele existente în propriul său partid, alegerea colaborator lor va indica mai bine raportul de forță și linia ce își propune n ul președinte. Această fază a început odată cu instalarea lui. Mesagiul său dela 30.Ian.a.c. a avut un ecou fără precedent în lume și

a impresionat prin idealismul şi realismul său riguros. Pentru popoarele subjugate, Kennedy a spus: "Nu trebue să uităm niciodată că popoarele din Europa orientală ar putea să se bucure până la sfârşit, de libertate şi bună stare". In acelaş timp el a ţinut să sublinieze că "timpul nu lucrează pentru noi". In general, colaboratorii aleşi sunt cu mult mai tineri decât cei folosiţi de către Truman şi Eisenhower şi sunt de toate nuanţele. Prudenţa cu care s'a mişcat tânărul Preşedinte atât pe plan intern cât şi pe plan extern (contrar temperamentului său, poate din complexul tinereţii) a constituit o adevărată surpriză. Este de relevat faptul că tendinţele de a-l acapara cu orice preţ, au fost mai insistente aşa zişii "democraţi curaţi" (s'ar putea spune "cuşer" dat fiind că în marea lor majoritate sunt evrei "anticonformişti" şi coexistenţialişti de speţa unui Arthur Miller, Wright Mills, etc.) patronaţi de văduva lui Roosevelt, care, organizaţi într'un comitet aşa zis "anti-Sapio" - şeful aparatului electoral democrat, au căutat să promoveze la preşedinţie candidaţi coexistenţialişti. Când însă au văzut că curentul pentru Kennedy devine irezistibil s'au repezit să-l ia în braţe. Semnificativă în această privinţă este metamorfoza faimosului Lippmann. Cum relevă oficiosul unui partid comunist occidental "cazul cel mai senzaţional în timpul campaniei electorale a fost acela al lui Lippmann, supremul strateg al politicei externe "liberale", care în coloanele lui New York Herald Tribune (care susţinea pe Nixon) a făcut propagandă electorală pentru Kennedy". A aruncat deci, preventiv, o punte spre probabilul învingător, trăgând în acelaş timp şi o poliţă. Tactica cu asemenea apropieri forţate este practicată cu predilecţie de această categorie de oameni când vor să facă explorări timpurii spre a sonda intenţiile personajului vizat. Dacă acesta le primeşte aprosourile, ei se aciuiază în posturile chei de influenţă, şi totul se va desfăşura după planurile lor. In caz contrariu, îl vor pune de la început la index, spre a nu se putea întări şi, la nevoie, a-l dărâma. Pare că Kennedy ţine seamă de această realitate şi se mişcă cu prudenţă : nu la- numit pe Stevenson la Departamentul de Stat, cum presa clica Eleonorei, dar l-a pus la O.N.U.. Când acesta - poate tot cu gând de sondare - a vrut, depăşindu-şi atribuţiile, să angajeze politica generală a guvernului, Kennedy l-a pus la punct cu promptitudine. Dar pentrucă această măsură să nu pară unilaterală, a interzis şi generalilor dela Pentagon să facă declaraţii politice, fapt care a arătat că preşedintele Kennedy înţelege să conducă personal politica externă. Dar şi cu asemenea precauţii, riscul de a fi influenţat pe cale indirectă, perzistă. Este suficient să ne gândim că pentru a pune la punct atitudinea faţă de Soviete, Kennedy s'a consfătuit cu aşa zişii "Cremlogi" (specialişti în treburile sovietice) : Avverell Harimann, Bohlen, Kennan, foşti ambasadori la Moscova, oameni agreaţi de Soviete pentru coexistenţialismul lor inveterat. Desigur, această influenţă va fi contrabalansată de consilieri mai intimi care nutresc convingeri ca acelea ale tatălui său, etc. deşi recenta hotărîre luată la O.N.U. pentru dezarmarea trupelor filo-occidentale în momentul când acestea sunt pe cale de a lichida pe cele comuniste, arată preponderenţa coexistenţialiştilor. Evident, în prima fază, Kennedy va trebui şi din punct de vedere tactic să se arate conciliant faţă de sovietici. Acesta pare să fie şi rostul mesagiului trimis recent lui Hruşciov, cu ocazia întoarcerii ambasadorului Thomson la Moscova. In echivoc însă nu se va putea sta mult timp, pentrucă - cum a recunoscut însuşi Kennedy - "timpul nu lucrează pentru Americani". Să sperăm că nu va fi derutat de colaboratorii coexistenţialişti, ratându-i-se marea lui misiune.

2) REUNIFICAREA CREŞTINĂ. Iniţiativa Papei Giovanni al XXIII-lea,vizita la Vatican a primatului Bisericii Anglicane,Dr. Fisher,precum şi adeziunea Patriarhului Ecumenic Athenagoras la această acţiune pentru reunificarea creştină, au produs bucurie şi au trezit mari speranţe la poporul credincios. Din toate părţi au venit adeziuni şi încurajări.Faptul a alarmat pe fiii Satanei şi cazanul lor început să fiarbă nu numai în Cremlin,dar şi în toate hrubele anticriste din di poră. Reunificarea creştină ar fi moartea lor. Deaceea luptă din răsputeri să zădărnicească.Demisia Arhiepiscopului Dr. Fisher,care a stârnit perplexitate,pa să fi fost provocată de uneltirile lor. Şi perplexitatea n'a dispărut nici după recentul anunţ dat de Biserica Anglicană că va trimite la Roma un observator permanent,care să servească ca element de legătură. Numai anunţarea vizitei Regine Elisabeta la Vatican pentru luna Mai a.c. a potolit aprehensiunile. In sectorul oriental ofensiva anticriştilor a fost mai vizibilă. Insuşi Patriarhul Moscovei a fost trimis de Bejbojnicii din Cremlin la Atena şi în alte ţări,să răscoale pe ceilalţi prelaţi ortodoxi împotriva Patriarhului Athenagoras,care"s'a vândut Papistaşilor!"Şi ca bun marxist ce este, argumentele aduse trebuie să fi fost de natură materialistă...Ofensiva anticriştilor se produce deci,în toate sectoarele şi pe toate planurile. Dar acest lucru n'ar trebui să descurajeze. Dimpotrivă,ac unea creştinilor pentru reunificarea creştină trebuie să devină mai dârză. Toţi aceia care sunt preocupaţi în mod sincer pentru aşezarea creştină a lumii au datoria să participe în această luptă. Cu atât mai mult legionarii. Ne referim la acei legionari care au rămas credincioşi crezului sfinţit prin jertfa lui Moţa ş Marin. Nu la renegaţii care, chiar când devin slujitori ai altarului,poartă su sutană şorţul şi nu ies din cuvântul de ordine al lui Anticrist, căruia, pentru parvenire, i-au vândut sufletul.

3) SPIONAJ IN IZRAEL! - In ultimile săptămâni s'a judecat la tribunalul din Haifa (Izrael) în şedinţe secrete un senzaţional proces de spionaj.Cum informea bine documentatul săptămânal german "Der Spiegel" (11 Ian.a.c.),inculpatul est Kurt Sitte,şeful secţiei de fizică la facultatea tehnică din Haifa. Acesta emig se în 1948 în America şi devenise profesor de fizică la universitatea din Syracusa (Massachusetts).Fiind suspectat că păstrează legături cu comuniştii cehoslovaci,serviciul secret american s'a opus în 1953 (era în perioada "vânătorului de m luci" Mac Carthy) la prelungirea sejurului în U.S.A. Ajuns în Izrael,i s'a încredinţat conducerea secţiei de fizică,unde a continuat cercetările în domeniul razelor cosmice. Din cauză că serviciul secret izraelian l-a prins că a transmis comuniştilor informaţii secrete a fost arestat şi dat în judecată. Interesant est cum scrie "Der Spiegel" că Sitte a avut contacte cu serviciile de spionaj orientale din aceleaşi motive (idealiste) cu care Klaus Fuchs (spionul atomic)îşi justifică fapta sa: în lupta marilorputeri pentru cucerirea spaţiului astral,este de datoria oamenilor de ştiinţă să asigure echilibrul puterilor şi prin aceasta, pacea,ajutând cu informaţii care riscă să rămână în urmă (diejenige Macht mit Informationen zu versorgen,die ins Hintertreffen zu geraten drohe"). Mai mult: un vechiu prieten al lui Sitte spunea că "poate acesta (Sitte) în acest răsboiu al continentelor,echilibrul s'a răsturnat în favoarea unei părţi. Avantajul unei părţi,însă, aduce răsboiul şi atrage pieirea omenirii. Pentru aceasta unii savanţi aleg ca mijloc spionajul pentru restabilirea echilibrului mondial". Justificăril sunt interesante.Din ele ar rezulta că întrucât adversarii Sovietelor (comuniştilor) erau mai tari în domeniul razelor cosmice în care Sitte se iniţiase de când era profesor în America,pentru restabilirea echilibrului,le-a trădat secretul. Se repetă deci cazul lui Oppenheimer, al soţilor Rosenberg, Fuchs,Pontecorvo,etc. et din întâmplare toţi Evrei. Acest fapt generalizat însă,ar putea întări suspiciunea că periculosul joc de a furniza în continuu secrete sovietelor,spre a tiraniza popoarele subjugate porneşte dela organizaţii care dirijează mişcările "savanţilor trădători". In acest caz gălăgia cu simulacrul de procese apare ca praful aruncat în ochii prostimii.

....

ERATA. = In numărul precedent s'au strecurat mai multe greşeli pe care cititorul le-a putut corecta singur. Semnalăm numai eroarea dela pag.6,rândul 9 de jos în sus unde omisiunea unui "nu" schimbă radical sensul frazei. A se citi deci:..... fiindcă îşi întăresc poziţiile, nu s'ar putea spune acelaş lucru.....

===